

เครือข่ายลดอุบัติเหตุ

จดหมายข่าว

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - มิถุนายน 2554

ทศวรรษ
แห่งความปลอดภัย
ทางถนน
พ.ศ.2554-2563
คือความหวังของคนไทย...

อุบัติเหตุมิใช่เวรกรรม “ตั้งสติ...ก่อนสตาร์ท”

www.accident.or.th

อุบัติเหตุ ทางถนน ภัยที่น่ากลัว ของสังคม วันนี้

ทุกวันนี้ดูเหมือนความตาย
จะอยู่ใกล้เรามากกว่าที่คิด
และสามารถคร่าชีวิตผู้คน
ที่ประมาทหรือขาดความ
ระมัดระวังได้ตลอดเวลา

ยามขับรถหากไม่ประมาทไปชน
ผู้อื่น บ่อยครั้งก็อาจถูกรถคัน
อื่นมาชนได้เราได้ ผู้โดยสาร
บนรถประจำทางก็เสี่ยงกับ
อุบัติเหตุและเสี่ยงอันตรายอยู่
ทุกเวลาวันที่ อยู่ที่ไหนจะเจอ
เจ้าศพตถูกกระชากให้ตกจาก
รถ แล้วถูกรถคันหลังทับซ้ำจน
เสียชีวิต หรือไม่ก็ยืนอยู่ป้าย
รถเมล์ วันร้ายคืนร้ายก็อาจถูก
ชนตายคาป้ายรถเมล์ เพราะ
รถประจำทางแย่งผู้โดยสารหรือ
แย่งกันเทียบป้าย หรือกรณี
ร้านค้าหรือบ้านเรือนที่อยู่ริม
ถนน ก็อาจเจอเรื่องหวาดเสียว

ที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ได้ นั่นคือ รถชนกันบนสะพานหรือทางด่วน
แล้วตกลงหน้าบ้านหรือหน้าร้านค้าต่างๆ ก็มีมาแล้ว นี่ยังไม่
นับรวมอุบัติเหตุรายวันที่เกิดขึ้นบนถนนสายต่างๆ ทั่วประเทศ
ที่รถชนกันเป็นปกติธรรมดา

หลายคนพูดกันเล่นๆ แต่น่าคิดว่า “คนสมัยนี้มัก
ไม่ค่อยแก่ตาย” หรือไม่ก็ว่า “คนเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยได้มีชีวิตอยู่
ยืนยาวจนผมสีขาว” ซึ่งควรเป็นเช่นนั้น แต่ที่มาเสียชีวิตกัน
มากมายราวใบไม้ร่วงในวัยที่มียังค่าคัลบเพราะอุบัติเหตุ
ทางถนน ซึ่งนับวันก็ยิ่งสร้างโศกนาฏกรรมร้ายแรงเพิ่มขึ้น
และถึงแม้ว่าจะมีการเสนอมาตรการต่างๆ ในการป้องกัน
อุบัติเหตุ แต่ที่สุดแล้วก็ต้องเริ่มกันที่ตัวบุคคลผู้ใช้รถใช้ถนน
นั่นเอง ที่ต้องเพิ่มความระมัดระวังให้มากขึ้น ไม่ประมาท
และขาดสติเด็ดขาด

เมื่อทุกคนตั้งตนเองอยู่ในความไม่ประมาท เรื่อง
ร้ายเรื่องเศร้าต่างๆ บนถนนก็สามารถลดลงได้ โดย
ไม่ต้องพึ่งพามาตรการทางกฎหมายเลย

(ศ.นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม)
ประธานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ

นโยบายพรรคการเมือง กับทศวรรษแห่งความ ปลอดภัยทางถนน

ใกล้เลือกตั้ง... ตอนนี้พรรคการเมืองต่างออกมาประกาศนโยบาย
ของตนเองกันอย่างน่าเคลิบเคลิ้ม หอบความฝันมาให้ชื่นชม และ
ดูเหมือนจะแย่งกันเอาอกเอาใจคนจน คนชั้นกลางกันยกใหญ่ แล้ว
ลองสังเกตดูนะครับว่า **นักเลือกตั้ง** ส่วนมากพูดแต่คำใหญ่คำโต เช่น
ระบบขนส่งมวลชน รถไฟฟ้ารางคู่ กำแพงกันน้ำ ฯลฯ ยิ่งฟังก็ดูกัน
ให้ลึกอีกหน่อยก็น่าจะดีว่าจะเอาเงินมาจากไหน จะจัดการยังไง
บทเรียนจากการเลือกตั้งหลายครั้งที่ผ่านมา พบว่าพรรคการเมือง
เพียงแต่เสนอนโยบายให้ดูดี แต่พอได้เป็นรัฐบาลก็ทำไม่ได้ตามที่พูด
หรือไม่ยอมทำตาม มีข้ออ้างสารพัด ดูอย่างเช่น นโยบาย **“ทศวรรษ
แห่งความปลอดภัยทางถนน”** ที่ประกาศกันไปไม่นานมานี้ก็ได้
เราจะเชื่อได้อย่างไรว่ารัฐบาลชุดใหม่จะสานต่อ หรือหน่วยงานที่
รับผิดชอบจะทำอะไรให้นโยบายที่วางแผนไว้เดินหน้าได้ และ
ไม่สะดุดกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

ไหนๆ เราก็จะได้รัฐบาลชุดใหม่กันอีกแล้วในไม่ช้านี้ อยาก
เชิญชวนภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน หรือภาคประชาชน
ทุกท่าน ช่วยพิจารณากันให้ละเอียดรอบคอบ ว่าพรรคการเมืองไหน
มีเนื้อหาข้อเสนอที่มีความเป็นไปได้ และมีโอกาสที่จะทำให้เกิดขึ้นจริง
ได้มากกว่ากัน และอาจถึงขั้นต้องติดตามดูหลังจากนี้อีกว่าเขาจะ
ทำกันจริงอย่างที่พูดไว้หรือเปล่า แต่ที่น่ากลัวก็คือเงินที่จะเอามาทำ
ต้องดูให้ดีๆ นะครับ ผลอยู่ คนจ่ายตัวจริงจะเป็นพวกเราที่ต้อง
รับภาระเพิ่มขึ้น ภาษีโตโบราณกล่าวไว้ว่า “จะดูว่าให้ดูที่หาง จะดู
นางให้ดูที่แม่” ยังพอจะมีเหตุมีผลอธิบายอยู่บ้าง

แล้วถ้าเราจะเลือกคนไปทำหน้าที่เป็น ส.ส. เราจะเลือกกัน
ยังงี้ดี เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบโดยด่วน วันนี้ก็คือ เราจะรู้ได้
อย่างไรว่าเขาเป็นคนดี มีความสามารถ ดูจากอะไรบ้าง และแต่ละ
พรรคที่เสนอตัวเข้ามาเราจะเชื่อได้อย่างไรว่าเขาจะทำตามที่เขาพูด
งานนี้ต้องการตัวช่วย ก็คือติดตามข่าวสารกันอย่างใกล้ชิด ศึกษา
ข้อมูลเพิ่มเติมกันหน่อยนะครับ จะได้ไม่ต้องมาเสียใจกันทีหลังว่า
เลือกผิดคน

“การกระทำ สำคัญกว่าคำพูด” อย่างน้อยก็ดูว่านักการเมือง
ที่เราจะเลือกนั้น เป็นคน “ทำจริง” ให้เห็นมาแล้ว

พรหมมินทร์ กัณธิยะ

เครือข่ายลดอุบัติเหตุ (Accident Prevention Network)

สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.)
ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สำนักงาน :

ชั้น 1 อาคารราชประชาสมาสัย
กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
ถ.วิวานนท์ อ.เมือง จ.พิจิตร 36000
โทรศัพท์ 0-2588-3769
โทรสาร 0-2580-0518

ผู้อำนวยการสำนักงาน

พรหมมินทร์ กัณธิยะ

ผู้ประสานงาน : กษิดิศ ชื่นธรัตน์

วรสุดา ชูวงศ์ตระกูล
ชัชฎาภรณ์ ธรรมพานิช

ทศวรรษ แห่งความปลอดภัย ทางถนน พ.ศ.2554-2563 คือความหวังของคนไทย...

การบาดเจ็บ พิการ เป็นความทุกข์ทรมานของผู้โชคร้าย ความตายเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ของทุกคนรอบตัว ซึ่งทุกวันนี้การสัญจรบนท้องถนน หรือการใช้รถใช้ถนนด้วยความประมาท ได้คร่าชีวิตผู้คนในวัยต่างๆ ไปอย่างมากมายยิ่งกว่าสาเหตุการตายใดๆ ปีละกว่า 13,000 คน ผู้พิการและบาดเจ็บอีกนับแสน ประเมินความสูญเสียเป็นตัวเลขก็ไม่ต่ำกว่า 230,000 ล้านบาท จะว่าไปแล้ว แม้ภัยธรรมชาติที่น่ากลัวอย่างสึนามิ ก็ยังไม่ก่อความสูญเสียถึงเพียงนี้ เพราะสึนามิมาขึ้นๆ จะเกิดสักครั้ง แต่การตายและบาดเจ็บพิการจากอุบัติเหตุทางถนน เกิดขึ้นซ้ำซากเป็นประจำทุกปี นับเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยและทุกประเทศทั่วโลก ซึ่งหากไม่รีบแก้ไขอย่างจริงจังเร่งด่วน ต่อไปถนนทุกสายก็จะกลายเป็นสุสานแห่งความตาย

เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2553 คณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดให้ปี พ.ศ. 2554 - 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน โดยมีเป้าหมายเพื่อลดอัตราการเสียชีวิตให้ลดต่ำลงกว่า 10 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน ตามกรอบแนวทางขององค์การสหประชาชาติ และเครือข่ายความปลอดภัยทางถนนได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกร่วมประกาศแสดงเจตนารมณ์ ที่จะดำเนินการในด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างจริงจังพร้อมกันทุกประเทศ ซึ่งเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2554 สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ก็ได้ร่วมกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาสังคม จัดงานประกาศเจตนารมณ์ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน พ.ศ.2554 - 2563 ขึ้น ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เพื่อที่จะเร่งดำเนินการและสานต่อเจตนารมณ์นี้ให้เกิดผลโดยเร็วที่สุด โดยเริ่มจากสิ่งใกล้ตัวที่ก่อปัญหาไม่น้อยในสังคมไทย นั่นคือการรณรงค์ให้ผู้ขี่รถ

จักรยานยนต์ สวมหมวกนิรภัยให้ได้ 100 % ภายในปี 2554 นี้ ซึ่งภาคีเครือข่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ก็ได้เริ่มดำเนินการกันไปแล้วในหลายจังหวัดทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการ “ขับรถกลับบ้านปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย 100 %” ช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2554 ที่ผ่านไป

แน่นอนว่าปัญหาอุบัติเหตุทางถนนที่ทับถมมานานแสนนาน คงไม่สามารถแก้ไขให้หมดสิ้นได้ในทันทีทันใด แต่นั่นหมายความว่าต้องมีการริเริ่มแก้ปัญหาอย่างจริงจังร่วมกันในทุกชุมชน ทุกภาคส่วน และต่อเนื่องไปเรื่อยๆ หากเป็นเช่นนั้น ปัญหาใหญ่สักเพียงไหนก็สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ ซึ่งปัจจุบันหลายภาคีหลายชุมชน หลายจังหวัด ก็ได้เริ่มทำงานประสบความสำเร็จเป็นตัวอย่างกันไปแล้วไม่น้อย

สิ่งสำคัญในการแก้ไขปัญหาต่างๆ (รวมทั้งปัญหาอุบัติเหตุทางถนน) คือความจริงใจและการตระหนักรู้กันอย่างลึกซึ้งถึงผลร้ายของเรื่องนั้นๆ แล้วลงมือทำด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ใช่เพื่อชื่อเสียงของตนเองหรือทำแบบผักชีโรยหน้า แต่ต้องการแก้ปัญหาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นด้วยจิตเมตตา กรุณาอย่างแท้จริง

สิ่งที่สังคมไทยวันนี้ขาดแคลนอย่างมากและทำให้การแก้ปัญหาทุกเรื่องไม่ได้ผล ก็เพราะขาดความจริงใจ ความตั้งใจ และการเสียสละแบบที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทน แม้แต่ลาม ยศ สรรเสริญ ลองดูกันไหมว่าเมื่อทุกคนเห็นแก่ความสุขของตัวเองน้อยลงๆ มากเท่าใด ปัญหาของบ้านเมืองทุกเรื่องก็สามารถแก้ไขได้ไม่ยากเลย เหมือนกับประโยคที่เราคุ้นๆ ว่า “สังคมดีไม่มีขาย ถ้าอยากได้ ต้องร่วมกันสร้าง” และร่วมกันแก้ไขเท่านั้น

หรือมีวิธีอื่นใดที่ดีกว่านี้ ก็สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้

อุบัติเหตุจราจร เมื่อสงกรานต์ที่ผ่านมา เหตุใดลดตายได้ มากถึง 24.93 %

อุบัติเหตุจราจรของไทยในเทศกาลใหญ่ๆ ลดไม่ได้มาหลายปีติดต่อกัน กระทั่งผู้ขับเคลือนเรื่องนี้มักบ่นเสมอมาว่า แม้พยายามเพียงใด ไทยก็ลดไม่ได้เหมือนกับชาวโลกเขาเสียที

กระนั้น ก็ดูไม่มี Fact - Finding Research ใดๆ ที่จะให้ข้อมูลว่าเหตุใดไทยจึงลดอุบัติเหตุไม่ได้เสียที แต่อยู่ดีๆ สงกรานต์ปีนี้ ไทยเกิดมีความสามารถลดอุบัติเหตุลงได้ 8.56 % และลดตายשובฮาบได้ถึง 24.93 % เหมือนเช่นเคย เหตุการณ์นี้ก็ไม่มี Fact - Finding Research เพื่อให้ข้อมูลแก่มหาชนคนไทยได้ว่า เหตุใดปีนี้จึงลดตายลงได้ถึงปานนั้น และมีได้ลดลงธรรมดา แต่ลดลงไป “שובฮาบ”

นี่ถ้าเป็นต่างประเทศ เขาจะตื่นเต้นกันมาก อาจขนาดกินไม่ได้นอนไม่หลับ ด้วยซ้ำไป นี่คือการที่น่าเศร้า... เหตุใดไทยลดไม่ได้ก็ “ไม่รู้” แต่ครั้นลดได้ ก็ไม่รู้อีกเช่นกัน ว่าเพราะเหตุใด... จึงดูเหมือนเรา “ไม่รู้” ไปเสียหมด เพราะถ้ารู้ ก็คงมีผู้คอยออกมาบ้างแล้วว่า “ไทยเจ๋ง” เพราะปกติอะอะไร ไทยก็มักจะ “เจ๋ง” ถ้ามองจากสายตาฝรั่งและญี่ปุ่น “ไม่รู้” นั้นแหละ คือปัญหา เพราะปีหน้าจะลดได้שובฮาบอีกครา หรือไม่ ก็ยัง “ไม่รู้” อีกแน่นอน ดังนั้น Fact - Finding Research จึงจำเป็นสำหรับสังคมไทยในวันนี้

24 เปอร์เซนต์ อย่าเห็นเป็นเรื่องเล่น เพราะลดไม่ได้หลายปีติดต่อกัน กระนั้นยังลดשובฮาบถึง 8.56 % และ 24 % ซึ่งถือเป็นเรื่องใหญ่มาก หากเป็นเมืองฝรั่งหรือญี่ปุ่น ย่อมต้องเกิด Inquiry Spirit (จิตใจใฝ่หาความจริง) และมีการทำวิจัย Fact - Finding เพื่อค้นหาความจริงว่า 1. ตัวเลขเหล่านี้ มีความแม่นยำเพียงใด 2. เหตุใดจึงทำได้ขนาดนั้น ซึ่งตัวเลขที่ลดลงשובฮาบเช่นนี้ ในเชิงสถิติ อาจต้องมีถึงบางอ้อว่า สะท้อนความจริงเพียงใด การลดหรือเพิ่มขนาดนี้ ต้องมีผลมาจากการเปลี่ยนพฤติกรรมครั้งใหญ่ ไม่เช่นนั้น ก็ไม่น่าลดไปได้ถึงปานนี้

16 เดือนในช่วงปี 2009 - 2010 ที่ญี่ปุ่น ได้เกิดกรณีตำรวจ (Saga Prefecture จังหวัดซะกะ) ตบแต่งตัวเลข ลบอุบัติเหตุไป 1,033 ราย เพื่อสร้างความประทับใจในเชิงสถิติ จนอาจเรียกว่าเป็น “คอร์รัปชั่นในเชิงระบบ” (คำของท่านอาจารย์ประเวศ) ก็ยังได้

“7 วันอันตรายของไทย” อยู่ในช่วงสงกรานต์ แต่ที่ญี่ปุ่น ความยุ่งยากอยู่ในช่วงเทศกาล “โอบัง” (Obon) ประมาณวันที่ 15 กรกฎาคม - 15 สิงหาคม ของทุกปี ที่คนญี่ปุ่นเดินทางกลับไปภูมิลำเนา เพื่อให้บรรพบุรุษ (ดูจะเทียบได้กับ “เซ็งเม้ง” ในไทย) ซึ่งมักเกิดอุบัติเหตุจราจรจำนวนมากทุกปี ตำรวจญี่ปุ่นที่จังหวัดซะกะ (Saga) จึงจงใจไม่ลงตัวเลขอุบัติเหตุขนาดเขาเข้าไปในสถิติ เพื่อให้ตัวเลขต่ำกว่าความจริง เพราะไม่เช่นนั้น อาจจะถูกเพ่งเล็งว่า “ไร้ความสามารถ”

จึงคาดได้ว่า UN Decade (ทศวรรษสหประชาชาติ เพื่อความปลอดภัยทางถนน) ต่อไป ก็อาจเกิดการตบแต่งตัวเลขในชาติใดก็ได้ เพราะขนาดผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ในญี่ปุ่นก็ยังไม่ว้น

แหล่งข่าววงในให้ข้อมูลว่า ไทยได้รวมสถิติอุบัติเหตุ ๒๔ ชั่วโมงจนสิ้นวัน ให้เสร็จทันก่อนเวลา 11.00 น. เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ในฐานะผู้อำนวยการ “สปด.” ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน) ได้แถลงข่าว แล้วสถิติที่เร่งรีบเช่นนี้ มีความน่าเชื่อถือเพียงใด สะท้อนความจริงหรือไม่ ที่กล่าวมา ดูเหมือนคนทำงานจะให้น้ำหนักกับการแถลงข่าว จนไม่สนใจให้ข้อมูลที่แม่นยำหรือไม่

อาจถึงเวลาที่สังคมไทย ต้องวิจัยไต่หาความจริง (Fact - Finding)

Fact - Finding คืออะไร

ผมหาคำอธิบายดีๆ ที่เอาจริงจังไม่ได้ในเรื่องนี้ แม้แต่ที่เขียนในภาษาอังกฤษดีๆ ก็หายาก หลังจากใช้เวลาหาไปทั้งวัน ก็ได้พบ Best Definition ของคำว่า “Fact Finding” ดังต่อไปนี้

Fact - finding refers to the process of finding the best information available for use in making decisions and agreements, instead of relying on opinion, strategic propaganda, or biased beliefs. The ultimate goal of fact-finding is to obtain trustworthy information. (Norman Schultz, “Fact-Finding,” Beyond Contractability.org, Sep 2004)

“งานวิจัยไต่หาความจริง” คืองานหาข้อมูลที่ดีที่สุดที่หาได้มาใช้ตัดสินใจ แทนที่จะพึ่งพาอยู่กับทัศนะ, ข้อมูลโฆษณาชวนเชื่อเพื่อยุทธศาสตร์, หรือความเชื่อจากอคติ - ฉันทาคติ เหตุนี้ Fact - finding จึงมีเป้าหมายท้ายสุด เพื่อหาข้อมูลที่เชื่อถือได้

ถึงเวลาที่สังคมไทย ต้องวิจัยไต่หาความจริง ซึ่งอาจมอบหมายนักวิจัย 4 - 5 ราย ให้ทำ Fact - Finding ระยะสั้นๆ (ไม่น่าเกิน ๒ เดือน) ในด้านต่างๆ เสริมกันให้เป็นชุด ด้วยเป้าหมายเพื่อหาข้อมูลที่เชื่อถือได้ (มีตัววิจัยเชิงลึกเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล) ซึ่งอาจตั้งโจทย์ทำนองว่า

– ตัวเลขที่ลดอุบัติเหตุเช่นนี้โดย สปถ. (ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน) มีความแม่นยำตามความจริงอยู่เพียงใด และมีวิธีเก็บสถิติอย่างไร ชอบด้วยวิชาการเพียงใด เชื่อได้อย่างไรว่าไม่ได้เป็นเพียง “Strategic Propaganda” (ข้อมูลโฆษณาชวนเชื่อเพื่อยุทธศาสตร์)

– ถ้าแม่นยำไม่ต่างจากความจริงนัก อะไรน่าจะเป็นสาเหตุหลักให้ลดอุบัติเหตุได้มากขนาดนี้

– อะไรคือ Factors เชิงบวกและเชิงลบ ที่น่าจะปรับปรุงในเทศกาล ๗ วันอันตรายครั้งต่อไป

ตัวอย่าง Fact - Finding Researchers

1. อาจารย์ ท. รวบรวมข้อเท็จจริงที่แม่นยำ อันเป็นปัจจัยในภาพรวม ที่อาจเป็นปัจจัยให้ลดอุบัติเหตุได้שובฮาบ และวิธีที่เป็นรูปธรรมในการรวบรวมและคำนวณสถิติ พร้อมทั้งยังอาจเทียบวิธีเก็บ

ตัวเลขโดย สปถ. (ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน) กับ สพท. (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน) ว่าต่างกันอย่างไร วิธีใดแม่นยำยิ่งกว่ากัน ฯลฯ

2. อาจารย์ ส. รวบรวมข้อเท็จจริงที่แม่นยำว่า สสส., สปถ., มูลนิธิเมาไม่ขับ, สคส., ฯลฯ มีบทบาทเชิงบวกเช่นไร ที่อาจเป็นปัจจัยให้ลดอุบัติเหตุได้שובฮาบ

3. อาจารย์ ส. รวบรวมข้อเท็จจริงที่แม่นยำว่า คนไทยลดการบริโภคสุราลงไปในเช่นไรในปีที่ อาจเป็นปัจจัยให้ลดอุบัติเหตุได้שובฮาบ

4. อาจารย์ พ. รวบรวมข้อเท็จจริงที่แม่นยำว่า ไทยได้ปรับปรุงถนนหนทางในเชิงวิศวกรรมเช่นไร ที่อาจเป็นปัจจัยให้ลดอุบัติเหตุได้שובฮาบ

5. อาจารย์ พ. รวบรวมข้อเท็จจริงที่แม่นยำว่า ไทยบังคับใช้กฎหมายเข้มงวดขึ้นอย่างไร ที่อาจเป็นปัจจัยให้ลดอุบัติเหตุได้שובฮาบ (หมายเหตุ : “อาจารย์ พ.” ท่านนี้ไม่ใช่ผม เพราะผมไม่ทำวิจัยเรื่องของไทย แต่จำกัดวิจัยเฉพาะบทเรียนจากต่างประเทศ)

ปัจฉิมกถา

เมื่อปี ค.ศ. 1687 เซอร์ไอแซค นิวตัน (Sir Isaac Newton) ได้นำเสนอ Gravity Theory (ทฤษฎีแรงโน้มถ่วงของโลก) ก็เพราะเขา “กังขา” ว่าเหตุใด ลูกแอปเปิ้ลจากต้น จึงหล่นลงมาบนพื้นโลก วิชาการจึงพัฒนามาได้ ก็เพราะมนุษย์รู้จักกังขา เช่นนี้เอง

ถ้าเพื่อนคนไทยผู้ใด ยังเห็นไปว่าข้อเขียนวันนี้ มีสาเหตุมาจากการมองโลกในแง่ร้าย ลดอุบัติเหตุลงได้ก็ดีแล้ว ยังจะมา “กังขา” อะไรกันอีก ถ้าเช่นนั้น ก็ขอความกรุณารับทราบ ว่า ถ้ามนุษย์ผู้ใดในโลก ได้แลเห็นอุบัติเหตุลดשובฮาบได้ขนาดนี้ แล้วยังไม่มีความกังขานั้นก็คือความ “แปลกมาก” จากสายตาชาวโลก

ถ้า Isaac Newton คือท่านเซอร์ที่ “คิดมาก” จากมาตรฐานไทย ป่านนี้คนทั่วไปในโลก ยังอาจไม่รู้จักร “แรงโน้มถ่วง” ก็เป็นไปได้ กรุณาอย่าลืมว่า ทั้งโซกราตีสและพระพุทธเจ้า ท่านต่างพรัวสอน สอนให้มองเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยความกังขา ด้วยกันทั้งสิ้น ดังที่โซกราตีสเรียกว่า Skepticism แต่พระพุทธเจ้าเรียกว่า “กาลามสูตร” (๑๐ ข้อ) โดยเฉพาะ ข้อ ๘ ที่บอกว่าอย่าเพิ่งเชื่อ เพียงเพราะถูกกับทฤษฎีของตนเอง

*** ทีมวิจัยปัญหาตุลาการศาสตร์ โครงการ “เมาแล้วขับกับศาล”

“หมวกกันน็อก 5 บาท” ปลอดภัยทั้งครอบครัว

ทุกวันนี้ หากสัญจรไปตามถนนสายต่างๆ เราจะพบเห็นผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยไม่สวมหมวกกันน็อกมากมาย หนึ่งในเหตุผลนั้นที่ทำให้ครอบครัวอีกหลายครอบครัว ไม่สามารถซื้อหาหมวกกันน็อกหรือหมวกนิรภัยมาสวมใส่ เพื่อป้องกันอันตรายสำหรับตนเองและลูกหลานได้ ก็คือราคาของหมวกที่อาจราคาแพงไป (สำหรับผู้มีรายได้น้อย)

เกี่ยวกับเรื่องนี้ หลายชุมชน หลายพื้นที่ เขามีวิธีแก้ปัญหาอย่างน่าสนใจ เช่นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โครงการประชาสังคมเรียนรู้ชุมชนปลอดภัยด้านอุบัติเหตุทางถนน ตำบลทัพหลวง อำเภอนางรอง จังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้การนำของ นายพิชิตศักดิ์ จำปาเงิน หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลทัพหลวง มูลนิธิเครือข่ายหมออนามัย ผู้ประสานงานระดับพื้นที่ ผู้คิดค้น “หมวกกันน็อก 5 บาท” ขึ้นมาที่เขาทำได้อย่างไร และทำไมถึงถูกได้ขนาดนี้ ตามไปดูกันค่ะ

คุณพิชิตศักดิ์ กล่าวว่า ปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้ง ล้วนเป็นเรื่องที่เกิดจากการร่อรับปัญหา แต่ไม่มีแนวคิดในการตั้งรับกับปัญหาในเชิงรุก นั่นคือการป้องกันไม่ให้อุบัติเหตุเกิดขึ้น จึงได้มีการคุยกันในการประชาสังคมอย่างจริงจังว่าจะร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว นั่นคือการทำงานบูรณาการร่วมกันของคนทำงาน ทั้ง อบต.ทัพหลวง กำนันผู้ใหญ่บ้าน โรงเรียน สถานีอนามัย ตำรวจ อปพร. อสม. แกนนำครอบครัว เด็กและเยาวชน และภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานราชการและเอกชน เรียกได้ว่าชนกันมาทั้งชุมชน

“แนวคิดเราคือ ให้คนในชุมชน ทำได้ง่าย – ได้ทำเอง – ทำได้จริงเสียก่อน แล้วจึงขอให้หน่วยงานราชการเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุน” พวกเขาได้ร่วมกันจัดตั้ง “กองทุนหมวกกันน็อก” ในโรงเรียน โดยมีการจัดซื้อหมวกนิรภัย 20,000 บาท จำนวน 124 ใบ ใบละ 161 บาท เพื่อสนับสนุนให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองกระถิ่น และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านทัพหลวง เพื่อให้เด็กอนุบาลยืมใช้ โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน คือยินยอมจ่ายค่ายืมเดือนละ 5 บาท จนกว่าเด็กเล็กจะจบการศึกษาอนุบาล 3 สำหรับสะสมไว้ในกองทุน เพื่อต้องนำไปซื้อหมวกใบใหม่ สำหรับเด็กที่ย้ายมาใหม่และกรณีชำรุด

แนวคิดดังกล่าวมาจากที่ว่า ผู้ใหญ่ต้องทำแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก แต่เราเปลี่ยนเป็น ให้เด็กทำเป็นตัวอย่างให้ผู้ใหญ่ดู คือเด็กเล็กฯ เราจะเชื่อฟังคุณครูเป็นส่วนใหญ่ ครูสั่งอะไร เด็กก็จะทำตาม ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน เด็กก็สั่งให้พ่อแม่ใส่หมวกกันน็อกด้วย เพราะเด็กก็ใส่ทุกวัน จึงใส่กันมาทั้งครอบครัว

นอกจากนี้ โครงการดังกล่าวยังขยายกิจกรรมไปสู่ “หมวกนิรภัย 50 บาท” ในโรงเรียนประถมศึกษาอีกด้วย กล่าวคือ สนับสนุนหมวกกันน็อกใบละ 99 บาท เพื่อให้เด็กนักเรียนยืมใช้ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมปีที่ 6 โดยผู้ปกครองและผู้บริหารสถานศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการ คือ สนับสนุนค่าหมวกนิรภัย ใบละ 50 บาท ครั้งเดียว ส่วนที่เหลือโครงการประชาสังคมร่วมเรียนรู้ชุมชน จะสนับสนุน และองค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวงรับผิดชอบส่วนที่เหลือ

ตอนนี้ทุกโรงเรียนก็มีมาตรการส่งเสริมให้นักเรียนที่ใช้รถมอเตอร์ไซด์ต้องสวมหมวกกันน็อกทุกคน และเด็กเล็กที่ผู้ปกครองนำไปฝากในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 2 แห่ง ทุกเช้า - เย็น จะได้รับการปลุกฝังในการสวมหมวกกันน็อกเช่นกัน ไม่เพียงเท่านั้น เหล่าผู้ใหญ่ยังได้สร้างแหล่งเรียนรู้วินัยจราจรประจำสถานีอนามัยทั้ง 2 แห่ง ในเขตอำเภอทัพหลวง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุบนท้องถนน การอบรมเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมในการขอใบอนุญาตขับขี่ และความรู้ความเข้าใจเพื่อความปลอดภัยบนท้องถนน กำหนดกติกาของผู้นำท้องถิ่น เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการเคารพกฎจราจร และใช้รถใช้ถนนโดยคำนึงความปลอดภัย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่ชุมชนได้ร่วมมือกันทำ ก็พิสูจน์แล้วว่าสามารถรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ใช้รถใช้ถนนได้จริง

หมวกกันน็อกหรือหมวกนิรภัยอาจราคาแพงสำหรับบางครอบครัว แต่ถึงอย่างไรการป้องกันเอาไว้ก่อนเป็นวิธีที่ดีที่สุด จะได้ไม่ต้องมาเสียเงินมากมายภายหลังเพื่อรักษาตัวเพราะอุบัติเหตุ และจะเป็นสิ่งที่ยั่งยืน หากชุมชนต่างๆ จะได้นำแนวคิดและแนวปฏิบัติแบบนี้ไปปรับใช้กันให้ทั่วประเทศ อย่าให้คำว่า “แพง” มาจำกัดความคิดและความปลอดภัยของชีวิตกันเลยล่ะ

ทิศทางและนโยบาย บริษัทกลาง คุ้มครองภัยฯ ปี 2554

เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับรถ สิ่งแรกที่คนทั่วไปนึกถึงคือ บริษัทประกันภัยฯ ที่ตัวเองได้ทำประกันไว้ น้อยคนจะนึกถึง (หรืออาจไม่ทราบเลยว่า) บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่คุ้มครองดูแลผู้ประสบภัยจากรถทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร คนเดินเท้า หากได้รับอุบัติเหตุบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ก็จะได้รับ ความคุ้มครองจาก บริษัท กลางฯ เท่าเทียมกัน...วันนี้เราไปทำความรู้จักกับหน่วยงานนี้และผู้บริหารกันดีกว่า

คุณพดล สันติภากรณ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้กรุณาเล่าให้ฟังถึงหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กร รวมถึงบทบาทและแนวนโยบายในการบริหารงานของบริษัทกลางฯ ในปี 2554 นี้

“... บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้น

ตามมาตรา 10 ทวิ ของพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยบทบาทหน้าที่ของบริษัทกลางฯ ได้แก่การดูแลให้บริการรับคำร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้น และจ่ายค่าสินไหมทดแทนประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ รวมถึงรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ภาคบังคับ ส่วนบทบาททรงลงมาคือการทำหน้าที่เป็นองค์กรกลาง ที่ไม่เคยบริหารธุรกิจในเรื่องกำไร แต่เปลี่ยนมุมมองในเรื่องกำไรเป็นการคืนประโยชน์ให้กับผู้ถือหุ้น สังคม ให้ผู้ประสบภัยได้รับความคุ้มครอง มั่นใจในบริการ และมั่นใจให้บริษัทกลางฯ เป็นสัญลักษณ์ของธุรกิจ ดูแลการจ่ายสินไหมทดแทนประกันภัย พ.ร.บ.ฯ

บริษัทกลางฯ ยึดมั่นในหลักการบริหารที่มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ดูแลพัฒนาการบริการให้กับผู้ประสบภัย มีการสร้างภาคีพันธมิตรเพื่อดูแลผู้ประสบภัย ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลัก โดยในปีบริษัท กลางฯ จะรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ภาคบังคับเต็ม 100 % ซึ่งจะทำให้บริษัทมีข้อมูลในเรื่องของการทำประกันภัย พ.ร.บ.รถจักรยานยนต์ และสินไหมทดแทนผู้ประสบภัยจากรถทั้งระบบ นอกจากนี้ บริษัทก็จะพัฒนาเป็น “ศูนย์สถิติและข้อมูล” เพื่อให้บริการกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งประชาชน บริษัทประกันภัย และสถานพยาบาล รวมทั้งจะมีการร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทั้งหมด เพื่อนำข้อมูลมาอยู่ที่ศูนย์ดังกล่าว ขณะเดียวกันก็จะทำงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และหน่วยงานภาคเอกชนในการรณรงค์ลดอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่องร่วมกัน

สำหรับโครงการเร่งด่วนที่ต้องมุ่งดำเนินการในปีนั้น ได้แก่ โครงการการรณรงค์กับหน่วยงานต่างๆ ในการลดอุบัติเหตุทางถนน เช่น โครงการปีแห่งการรณรงค์ส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100 % ที่ภาครัฐประกาศเป็นนโยบายแห่งชาติ ซึ่งจะทำให้การรณรงค์เชื่อมโยง

กับทุกเครือข่ายในทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งโครงการพัฒนากลุ่มชุมชนขับเคลื่อนปลอดภัยในแต่ละจังหวัด ร่วมกับหน่วยงานราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล และสถานศึกษา ในการจัดตั้งชมรมขับเคลื่อนเพื่อผลักดันให้เกิดจิตสำนึก และเห็นความสำคัญของการใช้รถให้ถูกกฎจราจรมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนากระบวนการจ่ายสินไหมทดแทนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบสินไหมอัตโนมัติ (e-claim system) ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นให้ทุกสถานพยาบาลเห็นความสำคัญของระบบดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันมีสถานพยาบาลที่ลงนามข้อตกลงใช้ระบบ e-claim แล้ว กว่า 1,300 แห่ง ทั่วประเทศ โดยบริษัท กลางฯ มุ่งที่จะขยายการให้บริการประชาชนผู้ประสบภัยในอนาคตไปยังสถานพยาบาลที่เป็นคลินิกอีกด้วย

ทางด้านการมีส่วนร่วมกับบริษัทประกันภัยนั้น บริษัทกลางฯ จะมีการทำกิจกรรมร่วมกับบริษัทประกันภัยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการทำความเข้าใจกับบริษัทต่างๆ ถึงบริการที่บริษัทกลางฯ มีอยู่ เพื่อให้บริษัทประกันภัยนำไปต่อยอดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรนั้นๆ รวมทั้งเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมอีกด้วย...”

อุบัติเหตุจะลดได้ถ้าทุกฝ่ายร่วมแรงร่วมใจกันป้องกัน... และจากนี้ไป เมื่อเกิดอุบัติเหตุจากรถ หลายคนคงไม่ปล่อยให้สิทธิที่พึงมีพึงได้ของตนเองเสียไปเพราะความไม่รู้กันอีก เพราะถึงแม้จะไม่ได้ทำประกันภัยกับบริษัทต่างๆ แต่ทุกคนก็มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจำนวนหนึ่งจากบริษัท กลางฯ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในขั้นต้น

สรุปพลางวัล

โครงการชุมชนร่วมใจสร้างความปลอดภัยทางถนน ครั้งที่ 6 ประจำปี 2553

อุบัติเหตุทางถนนสามารถลดลงได้อย่างแน่นอน ถ้าหากทุกคน ทุกชุมชน ทุกหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือกันอย่างแข็งขัน เมื่อลงมือทำ ผลสำเร็จย่อมตามมา

ประเภทชุมชน				
ที่	ชุมชน	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	ชุมชนบ้านหนองผักแว่น	กาญจนบุรี	ชนะเลิศ	50,000 บาท
2	ชุมชนย่อยโนนใน	กำแพงเพชร	รองชนะเลิศอันดับ 1	25,000 บาท
3	ชุมชนบ้านน้ำดวน	พิษณุโลก	รองชนะเลิศอันดับ 2	10,000 บาท
4	ชุมชนแผ่นดินทอง คอยรู้ตัก	กรุงเทพฯ	รองชนะเลิศอันดับ 3	5,000 บาท

ประเภทอบต.และเทศบาลตำบล (ภาคเหนือ)				
ที่	อบต.และเทศบาล	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	สำนักงานเทศบาลตำบลหางฉัตร	ลำปาง	ชนะเลิศ	50,000 บาท
2	สำนักงานเทศบาลตำบลนางแล	เชียงราย	รองชนะเลิศอันดับ 1	25,000 บาท
3	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสาย	เชียงราย	รองชนะเลิศอันดับ 2	10,000 บาท
4	องค์การบริหารส่วนตำบลมะตอง	พิษณุโลก	รองชนะเลิศอันดับ 3	5,000 บาท

ประเภทอบต.และเทศบาลตำบล (ภาคกลาง)				
ที่	อบต.และเทศบาล	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	สำนักงานเทศบาลตำบลพลับพลาไชย	สุพรรณบุรี	ชนะเลิศ	50,000 บาท
2	สำนักงานเทศบาลตำบลธารเกษม	สระบุรี	รองชนะเลิศอันดับ 1	25,000 บาท

ประเภทอบต.และเทศบาลตำบล (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)				
ที่	อบต.และเทศบาล	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	สำนักงานเทศบาลตำบลสว่าง	อุบลราชธานี	ชนะเลิศ	50,000 บาท
2	สำนักงานเทศบาลตำบลปทุม	อุบลราชธานี	รองชนะเลิศอันดับ 1	25,000 บาท
3	สำนักงานเทศบาลตำบลสมเด็จ	กาฬสินธุ์	รองชนะเลิศอันดับ 2	10,000 บาท
4	องค์การบริหารส่วนตำบลขมิ้น	สกลนคร	รองชนะเลิศอันดับ 3	5,000 บาท

ประเภทอบต.และเทศบาลตำบล (ภาคใต้)

ที่	อบต.และเทศบาล	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	สำนักงานเทศบาลตำบลเขารูปช้าง	สงขลา	ชนะเลิศ	50,000 บาท
2	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองปราบ	สุราษฎร์ธานี	รองชนะเลิศอันดับ 1	25,000 บาท
3	องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง	กระบี่	รองชนะเลิศอันดับ 2	10,000 บาท
4	องค์การบริหารส่วนตำบลไสไทย	กระบี่	รองชนะเลิศอันดับ 3	5,000 บาท

ประเภทเทศบาลนครและเทศบาลเมือง

ที่	เทศบาลนครและเทศบาลเมือง	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	สำนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด	ชนะเลิศ	50,000 บาท
2	สำนักงานเทศบาลเมืองท่าช้าง	จันทบุรี	รองชนะเลิศอันดับ 1	25,000 บาท
3	สำนักงานเทศบาลเมืองเชียงใหม่	เชียงใหม่	รองชนะเลิศอันดับ 2	10,000 บาท

ประเภทองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ที่	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	จังหวัด	ผลการตัดสิน	จำนวนเงินรางวัล
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง	ตรัง	ชนะเลิศ	50,000 บาท

สรุปผลรางวัลพิเศษด้านการพัฒนาต่อเนื่องและยั่งยืน

ที่	อบต. และเทศบาลตำบล	จังหวัด	จำนวนเงินรางวัล
1	ชุมชนบ้านหนองผักแว่น	กาญจนบุรี	50,000 บาท
2	องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย	สุพรรณบุรี	50,000 บาท
3	สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์	กาฬสินธุ์	50,000 บาท
4	สำนักงานเทศบาลตำบลถ้ำรงค์	เพชรบุรี	50,000 บาท

สรุปผลรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ

ที่	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	จังหวัด	รางวัล
1	สำนักงานเทศบาลตำบลเขารูปช้าง	สงขลา	โล่เกียรตินิยม

สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยจรเข้ม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง

ชุมชนบ้านหนองผักแว่น จ.กาญจนบุรี

สมศักดิ์ เหมรัญ นักกีตาร์มือเดียว พู่สร้างกำลังใจด้วย “ศรัทธา”

ท่ามกลางผู้คนมากหน้าหลายตา ที่สมัครเข้าแข่งขันในรายการ “Thailand’s Got Talent” ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ วันนั้น หมู่ไม้พื้วเข้มจากสงขลาคนหนึ่ง พร้อมกับกีตาร์คู่กาย เดินทางมาสมัครร่วมการแข่งขัน ท่ามกลางสายตาที่เพ่งมองมาที่เขา ด้วยว่าแขนซ้ายของเขาที่พิการ ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนประกอบของร่างกายที่ห้อยอยู่ข้างลำตัวเท่านั้น หากได้ใช้ทำการใดได้ แล้วเขาจะเล่นกีตาร์ของเขาให้เป็นเพลงได้อย่างไร จนเมื่อเขาสมัครเสร็จ และรอนถึงรอบที่เขาต้องแสดงฝีมือ นั้นแหละ ผู้คนจึงได้เห็นว่าเขาเล่นกีตาร์ด้วยมือขวาข้างเดียวได้อย่างไร และสะกดผู้ชม ผู้ฟัง ได้ขนาดไหน

สมศักดิ์ เหมรัญ หรือ “ซี” คือหนุ่มได้ วัย 29 ปี คนนั้น ที่ด้วยมือและแขนข้างขวาเพียงข้างเดียวพร้อมกับกีตาร์คู่กาย ทำให้เขาโด่งดังชั่วข้ามคืน เมื่อคลิปภาพของเขาในรอบการคัดเลือกรอบแรกปรากฏขึ้นบนโลกโซเชียล และโด่งดังไปทั่วโลก มีผู้สนใจคลิกเข้าชมคลิปวีดีโอนั้นเกือบล้านครั้ง มีการส่งต่อใน Forward mail และแพร่กระจายไปแทบจะทุกเว็บไซต์ ในขณะที่ชีวิตของเขาที่พลิกเปลี่ยนไปอย่างกะทันหัน เมื่อรายการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อสารมวลชน รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างพุ่งเป้ามาที่เขา เพียงเพื่อต้องการพบ สัมผัส และฟังเสียงเพลงของเขา “ศรัทธา” เพลงที่สะกดอารมณ์ของผู้ชมและผู้ฟังได้อย่างชงัด

เหตุผลและความรู้สึกของ “ซี” ในตอนที่สมัครเข้าแข่งขันรายการนี้ คืออะไร

ตอนที่ผมสมัครเข้าแข่งขันรายการ Thailand’s Got Talent นั้นผมมีความรู้สึกอยู่สองอย่าง อย่างแรก คือ อยากบอกให้ทุกคนรู้ว่า แม้เราจะพิการ แต่เราก็ไม่ได้เป็นภาระของสังคม และอย่างที่สอง คือ ต้องการให้กำลังใจแก่ผู้อื่นโดยการใช้ดนตรีเป็นสื่อ ให้ทุกคนรู้ว่า เมื่อเราไม่รู้จักกับคำว่าท้อแท้ และมีศรัทธาที่จะเดินหน้าสู้กับปัญหาของชีวิต วันนั้นเราจะยืนหยัดอยู่ได้ และมีความสุขกับการใช้ชีวิต

แรงบันดาลใจที่ทำให้อยากเข้าแข่งขัน

เมื่อปี 2544 ผมประสบอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ ที่ผมขับมาพร้อมกับคุณแม่ของผม ถูกรถปิกอัพชนท้ายอย่างแรง คุณแม่ของผมท่านเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ ส่วนผมสลบไป เมื่อผมฟื้นขึ้นมาที่โรงพยาบาลพร้อมกับข่าวร้าย ว่าผมได้สูญเสียครึ่งยิ่งใหญ่ในชีวิต คือผมต้องสูญเสียคุณแม่ไป และแขนซ้ายของผมในขณะนั้นมีกระดูกหักหลายท่อน ยังไม่ทราบชะตากรรมว่าจะถึงกับต้องตัดแขนหรือไม่ ตอนนั้นยิ่งทำให้ผมแทบไม่อยากมีชีวิตอยู่เลย

จนเมื่อเหตุการณ์ผ่านไปร่วม 10 ปี ผมก็ผ่านจุดนั้นมาได้ ด้วยการได้กำลังใจจากคนในครอบครัว เพื่อนๆ และญาติ ที่คอยให้กำลังใจผมอยู่เสมอ ผมรู้ดีว่าคนพิการจากอุบัติเหตุคนหนึ่ง กว่าที่จะผ่านจุดแห่งความท้อแท้มาได้นั้นเป็นอย่างไร และยากลำบากเพียงไหน ผมจึงอยากเข้าแข่งขันเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของผม เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคคลอื่นๆ ให้พร้อมที่จะยืนหยัดและต่อสู้กับความยากลำบากของชีวิต โดยดูจากผมเป็นตัวอย่าง

ใช้เวลาในการฝึกซ้อมนานไหม

เมื่อก่อน ผมก็เล่นกีตาร์ 2 มือ แบบคนปกติ พอแขนซ้ายพิการ จับคอร์ดไม่ได้ แรกๆผมรู้สึกว่าผมหมดหวังในชีวิตแล้ว เล่นกีตาร์ไม่ได้แล้ว ทำอะไรไม่ได้แล้ว แต่ด้วยกำลังใจจากพี่ชายและคนในครอบครัว ทำให้ผมเริ่มหัดอีกครั้ง โดยใช้มือขวาเพียงข้างเดียว แต่ว่าเล่นแล้วบอด เล่นแล้วบอด อยู่อย่างนั้นเป็นปีทีเดียว ถ้าผมท้อแท้ตั้งแต่ตอนนั้น ก็คงไม่มีวันนี้ครับ

อะไรคือสิ่งสำคัญสำหรับการใช้ชีวิต

วันที่ผมไปสมัครเข้าแข่งขัน ผมไปขอเงินจากพี่ชายผม (สมชาย เหมรัมย์) 500 บาท เพื่อไปถ่ายรูปและสมัคร ซึ่งผมมารู้ทีหลังว่าวันนั้น พี่ชายผมมีเงินติดตัวเพียง 600 บาทเท่านั้น แต่เขาก็ให้ผมได้ ทำให้ผมได้เรียนรู้ว่าครอบครัวคือพลังอันยิ่งใหญ่ เป็นความอบอุ่น เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว โดยเฉพาะพี่ชายของผม พี่ชายคนนี้ เขาทำหน้าที่เหมือนพ่อ เขาดูแลผมและครอบครัวเป็นอย่างดี ตอนแรกก็คิดว่าเมื่อสิ้นคุณแม่แล้ว ครอบครัวจะเป็นอย่างไร เพราะเราสูญเสียร่มโพธิ์ก็เหมือนสูญเสียต้นแพบจะทุกอย่าง แต่ผมโชคดีที่มีพี่ชายเป็นนักสู้ เขาเป็นตัวอย่างให้ผมได้ยืนหยัด และเป็นกำลังใจให้ผมได้ต่อสู้ ฝึกฝนตนเอง จนกระทั่งถึงวันนี้

อยากฝากอะไรเกี่ยวกับอดีตเหตุการณ์

ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ ผมก็อยากจะย้อนกลับในวันที่คุณแม่ของผมยังมีชีวิตอยู่ ถ้าวันนั้นเพียงแต่เราใช้รถใช้ถนนอย่างเอื้อเฟื้อต่อกัน ผมก็ไม่ต้องมาสูญเสียคุณแม่และแขนซ้ายของผมอย่างเช่นในวันนี้ แต่ในความเป็นจริง เราไม่มีวันย้อนกลับไปได้ ผมอยากบอกให้ทุกคนรู้ว่า ประเทศไทย เป็นประเทศที่น่าอยู่ คนไทยเป็นคนน่ารัก มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความเห็นอกเห็นใจ เป็นที่ประจักษ์แก่สังคมไปทั่วโลก

“ยิ้มสยาม” คือสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของความเป็นไทย ผมปรารถนาอยากเห็นสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือประชาชนคนไทยทุกคน มีความร่วมมือร่วมใจกัน ยกย่องคุณภาพ และมาตรฐานของการเดินทางในสังคมไทย ให้เกิดความปลอดภัย เพื่ออนาคต เพื่อชีวิตที่ดี เพื่อความปลอดภัยของตัวท่านและทุก ๆ คนในอนาคต คือ 10 ปี จากนี้ไป ตามประกาศ “ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน”

ในวันนี้ ผมจะขอเป็นอีกแรงหนึ่ง ที่จะช่วยร่วมในการผลักดันในครั้งนี้ โดยการใช้นิตยสารเป็นสื่อ ให้ทุกคนรู้ว่าเมื่อเราทุกคนร่วมมือร่วมใจกัน ไม่รู้จักกับคำว่าท้อแท้ และมีกำลังใจที่จะเดินหน้าสู้กับปัญหาของอุบัติเหตุทางถนน และปัญหาของชีวิต วันนั้น สังคมเราจะยืนหยัดอยู่ได้ และมีความสุขกับการใช้ชีวิตด้วย “ศรัทธา”

วันนี้ สมศักดิ์ หรือ “ซี” ได้ผ่านการแข่งเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศ 12 ทีมสุดท้าย ด้วยแรงโหวตของคนไทยทั่วประเทศ ที่ได้รับฟังเสียงเพลงที่สร้างแรงบันดาลใจจากเขา และเขาก็จะยังคงเป็นผู้ให้กำลังใจกับคนไทยทั่วประเทศ ด้วยความมุ่งมั่น อุทิศตน และ ศรัทธา “ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา โอกาสของผู้กล้า ศรัทธาไม่มีท้อ”

(ขอบคุณรายการ Thailand's Got Talent)

“ศรัทธา”

(หิน เหล็ก ไฟ ฉบับ สมศักดิ์ เหมรัมย์)

ไม่มีก็ต้องมีสักวัน
ความฝันเป็นจริงต้องทนสู้ไป
ไม่นานเราคงจะได้สนใจ
มุ่งมันทุ่มเทเพียงใดกว่าจะได้มา
เส้นชัยไม่มาต้องไปหามัน
รางวัลมีไว้ให้คนตั้งใจ
ขวากหนามที่มแทงก็ผ่านพ้นไป
โลกนี้ไม่มีอะไรได้มาง่ายดาย
ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา
โอกาสของผู้กล้าศรัทธาไม่มีท้อ
หลายคราวต้องทนกับความทุกข์ใจ
ใครๆ เขาดูถูกเราว่าพิการ
พี่ชายคนเดียวที่คอยต้านทาน
ปกป้องดูแลให้ฉันสู้มันทุกเรื่องไป
หลายคนที่เป็นแบบฉันจึงสู้ไป
กำลังใจต้องมีเพื่อเติมให้เต็ม
ชีวิตของเราเราต้องสู้เอง
เลือกได้ตามใจตัวเองเพื่อจุดหมายเรา
ที่มารู้ดีไม่รู้ที่ไป

คนเรามันเลือกเกิดเองไม่ได้
แต่เราเลือกได้จะเป็นเช่นไร
เลือกได้จะทำตามใจด้วยตัวของเรา
หลายคนเชื่อในเรื่องโชคชะตา
บางคนเชื่อมั่นในตัวเอง
ชีวิตเรากำหนดของเราเอง
จะแพ้ชนะไม่เกรงจะสักเท่าไร
ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา
โอกาสของผู้กล้าศรัทธาไม่มีท้อ
เรื่องราวมากมายที่ทำให้ใจโอบก้นหวั้นไหว
แต่ก็มีเหตุผลสำคัญให้บางคนยอมถอยใจ เย.....
ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา
โอกาสของผู้กล้า ศรัทธาไม่มีท้อ

กอก. ขานรับ สวมกันนิोक 100% เริ่มสงกรานต์ 54 หนุ่กศวรส แ่ห่งควมพลอดกัยทงถนน

เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2554 นายพรหมมินทร์ กัณธิยะ ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) ร่วมกับ นายเสรีรัตน์ ประสุตานนท์ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จัดแถลงข่าว “โครงการ ขับขี่ปลอดภัย ขับขี่สวมมอเตอร์ไซด์ สวมหมวกนิรภัย 100%” เพื่อสร้างกระแสการสวมหมวกนิรภัย 100% ณ สำนักงานใหญ่ท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย ดอนเมือง กรุงเทพฯ

อสม. แล่ กรงเทพมหานคร.
ร่วมสร้างกระแส มาตรการเฝ้าระวัง
ป้องกันอุบัติเหตุทางถนนช่วง
สงกรานต์ ปี 2554

นายกษิต ษนธรัตน์ ผู้จัดการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) เจ้าหน้าที่สำนักงาน กลุ่มบริษัท ดัชมิลล์ จำกัด ภาควิชาเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน ร่วมกับชมรมอาสาสมัครสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร ได้จัดโครงการ “มีสติ มีน้ำใจ สงกรานต์ทั่วไทยปลอดภัยลดอุบัติเหตุ” ณ อาคารธรรมชาติ สวนลุมพินี กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2554 เพื่อสร้างกระแสผลักดันให้เกิดมาตรการเฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุทางถนน ช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี 2554 เพื่อลดการบาดเจ็บ เสียชีวิต และ พิการจากอุบัติเหตุทางถนน เพื่อเสริมหนุนทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน

สคอ.ร่วมประกาศ เจตนารมณ์ ทศวรรษแห่ง ความปลอดภัยทางถนน

เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2554
สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.)
ร่วมจัดงานประกาศเจตนารมณ์ทศวรรษ
แห่งความปลอดภัยทางถนน พ.ศ.2554
-2563 ณ ห้องบอลรูม ศูนย์การประชุม
แห่งชาติสิริกิติ์ โดยมี นายวิเชียร ชวลิต
ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน
และได้มีการกล่าวแสดงเจตนารมณ์
ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน
พ.ศ.2554 -2563 โดยผู้แทนภาคีเครือ
ข่ายทั้ง 3 องค์การ คือ นายวิเชียร ชวลิต
ผู้แทนองค์การภาคีเครือข่ายภาครัฐ
ศาสตราจารย์นายแพทย์อุดมศิลป์
ศรีแสงนาม ผู้แทนองค์การภาคีเครือ
ข่ายภาคประชาสังคม Dr.Maureen
Birmingham ผู้แทนองค์การอนามัยโลก
ประจำประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีการ
แสดงของคุณสมศักดิ์ เหมรัญ หนึ่งใน
เหยื่อผู้ประสบอุบัติเหตุทางถนน พร้อม
ทั้งการปล่อยขบวนรถบิกไบท์

สคอ. ร่วมกับ ดับเบิล พบสื่อมวลชน เพื่อรณรงค์ ลดอุบัติเหตุสงกรานต์ 2554

ช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2554 ที่ผ่านมา
สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.)
ร่วมกับ กลุ่มบริษัท ดับเบิล จำกัด ได้เข้าพบ
สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ได้แก่ สถานีวิทยุ
โทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) หนังสือพิมพ์
สยามรัฐ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ หนังสือพิมพ์บ้านเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์สยามกีฬา และ ช่อง P5TV เพื่อประชาสัมพันธ์
กิจกรรมรณรงค์สร้างกระแสลดต้นให้เกิดมาตรการ เฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี 2554 “ดื่มเมื่อก่อนขับ กลับบ้าน
ปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย 100%”

สคอ.จับมือดัชเชิลส์ ร่วมรณรงค์ “ดื่มก่อนขับ กลับบ้านปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย 100 %” ลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสงกรานต์

จังหวัดอ่างทอง

เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2554 ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข พร้อมด้วย นายแพทย์ไพจิตร วราชาติ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายพรหมมินทร์ กัณธิยะ ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) และคณะได้เดินทางไปตรวจเยี่ยมจุดตรวจและให้บริการประชาชน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสงกรานต์ ณ บริเวณทางเข้าวัดไชโย ถนนสายเอเชีย ทางหลวงหมายเลข 32 อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นเส้นทางสู่ภาคเหนือ โดยมีเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลไชโย ให้บริการเบื้องต้นฟรีแก่ผู้เดินทาง เช่น ทำแผล ตรวจวัดความดันโลหิตตลอด 24 ชั่วโมง โดยได้แจกคำแนะนำป้องกันอุบัติเหตุ เบอร์สายด่วนกู้ชีพ 1669 ให้แก่ผู้เดินทาง และตรวจแอลกอฮอล์ในลมหายใจของพนักงานขับรถตู้ และรถทัวร์ ด้วย

สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) ร่วมกับ กลุ่มบริษัท ดัชเชิลส์ จำกัด และภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางท้องถนน สร้างกระแสผลักดันให้เกิดมาตรการเฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุทางถนน ช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี 2554 เพื่อลดการบาดเจ็บ การเสียชีวิต และการพิการจากอุบัติเหตุทางถนนช่วงสงกรานต์ และร่วมสนับสนุน ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน “ดื่มก่อนขับ กลับบ้านปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย 100%” โดยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ในพื้นที่ทั้ง 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ณ บริเวณหน้าวัดพระพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก ภาคใต้ ณ วัดหนองไทร อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคอีสาน ณ ลานย่าโม จ.นครราชสีมา และภาคกลาง ณ บริเวณทางเข้าวัดไชโย ถนนสายเอเชีย อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง โดยมี ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้เดินทางไปตรวจเยี่ยมให้กำลังใจในพื้นที่ดังกล่าวด้วย

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - จังหวัดเพชรบุรี

เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2554 สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) ร่วมกับ กลุ่มบริษัท ดัชเชิลส์ เทศบาลไร่เก่า อบต.ไร่เก่า เครือข่ายสมาคมหมอนามย์ เครือข่าย อสป. และภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางท้องถนน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สร้างกระแสผลักดันให้เกิดมาตรการเฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุทางถนน ช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี 2554 เพื่อลดการบาดเจ็บ การเสียชีวิต และความพิการจากอุบัติเหตุทางถนน ณ วัดหนองไทร อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเฝ้าเตือนให้คนไทยที่เดินทางกลับบ้านในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ขับขี่อย่างปลอดภัยด้วยความไม่ประมาท

ลานย่าโม โคราช

สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) เครือข่ายศูนย์เสริมส่งเสริมศีลธรรม จังหวัดนครราชสีมา และบริษัท ดัชมิลล์ จำกัด ร่วมจัดกิจกรรม “มีสติ มีน้ำใจ สงกรานต์ทั่วไทยปลอดภัยอุบัติเหตุ 2554”

เมื่อวันพุธ ที่ 13 เมษายน 2554 ณ ลานย่าโม จังหวัดนครราชสีมา โดยมีกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งแจกนมพร้อมดื่มดัชมิลล์ให้แก่ผู้ร่วมรณรงค์และผู้สัญจรไปมา ณ ลานย่าโม โดยมุ่งเน้นรณรงค์ดื่มหมาก่อนขับ กลับบ้านปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย 100 %

จังหวัดพิษณุโลก

เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2554

สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) ร่วมกับ กลุ่มบริษัท

ดัชมิลล์ จำกัด เยาวชนจากศูนย์เสริมส่งเสริมศีลธรรม จังหวัดพิษณุโลก

และภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางท้องถนนสร้างกระแสผลักดันให้เกิด

มาตรการเฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุทางถนน เทศกาลสงกรานต์ปี 2554

ณ บริเวณหน้าวัดพระพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ 13 เมษายน

2554

ขอเชิญชวนเพื่อนพ้องน้องพี่และภาคีเครือข่ายทุกท่าน เขียนเล่าประสบการณ์ต่างๆ ที่ประสบพบเจอจากการใช้รถใช้ถนน ไม่ว่าจะเป็นหัด เศร้า ฮา สารพัดอารมณ์ความรู้สึก เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ผู้สนใจ สามารถส่งไฟล์ต้นฉบับมาได้ ที่ E-mail : accident2549@yahoo.com หรือส่งจดหมายมาตามที่อยู่หลังจดหมายข่าวฯ

เฉลยคำถาม : ฉบับที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2554

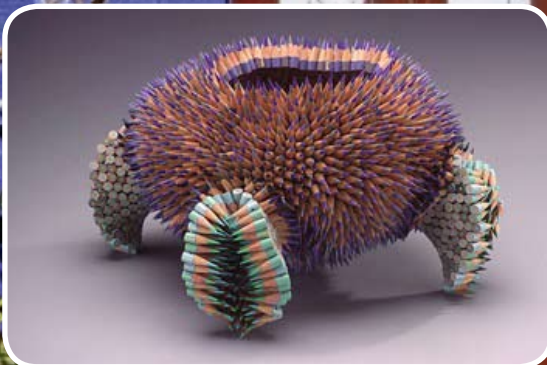
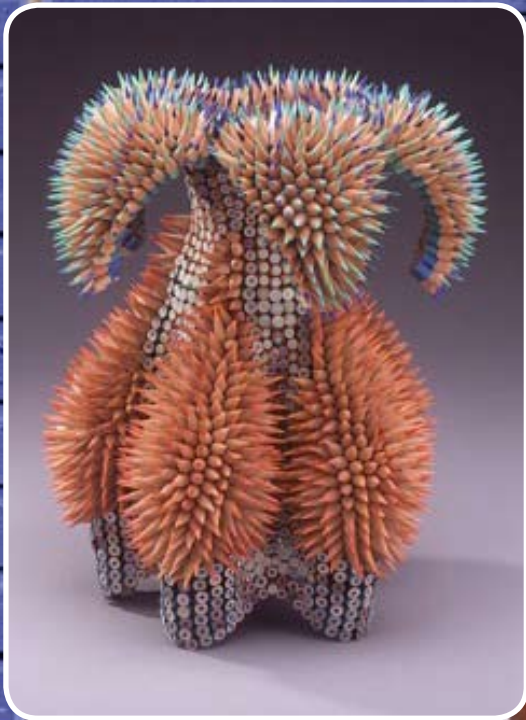
คำตอบ : จังหวัดที่มีผู้เสียชีวิตสูงสุดช่วง 7 วันอันตรายปีใหม่ 2554 ได้แก่จังหวัด ลพบุรี (มีผู้เสียชีวิต 13 ราย)

คำถาม : บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด มีหน้าที่อะไร

ร่วมสนุกโดยตัดหรือถ่ายเอกสารชิ้นส่วนนี้ เขียนคำตอบ พร้อมชื่อ-นามสกุล หน่วยงาน ที่อยู่ สำหรับจัดส่งของรางวัล และเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวก แฟกซ์ มาที่ 0-2580-0518 (10 ท่านแรกที่ตอบถูก จะได้รับชุดของขวัญจากสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ จัดส่งให้ถึงบ้าน)

ตอบ
คำถาม
ชิงรางวัล

เพียรวิจิต

เป็นความเพียรอันวิจิต
ฝึกความคิดจากจินตนาการ
เปลี่ยนเศษสิ่งเป็นผลงาน
สุดพิสดารด้วยหาญกล้า

หากคนเราเกียจคร้านที่จะคิด
หากชีวิตหยุดมองไปข้างหน้า
สิ้นความหวังฝันทั้งวันเวลา
ปล่อยชีวิตดิ่งจมค่าล้ำกังวล

ไม่กล้าคิดไม่กล้าทำ
กลัวกระทั่งการเริ่มต้น
กลัวว่าบ้าหาว่าชอบกล
จักรกลคนคงทำได้แค่อยู่ไปวันวัน

มองดินสอแท่งน้อยน้อย
ถูกเรียงร้อยอย่างสร้างสรรค์
มองชีวิต ไม่ต่างกัน
เพียรกล้าฝืนมุ้งมันเกิดเกิดผลงาน

เครือข่ายลดอุบัติเหตุ

ชั้น 1 อาคารราชประชาสมาสัย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0-2588-3769 โทรสาร 0-2580-0518